

ΘΕΣΕΙΣ

Τα στοιχεία της νέας κυβέρνησης

ΕΙΘΙΣΤΑΙ, πριν αλλά και μετά τις εθνικές εκλογές, οι επιχειρηματίες να παρουσιάζουν τα αιτήματά τους και τους προβληματισμούς τους, ενώ σε τμήμα της δημόσιας σφαίρας κυριαρχεί το ερώτημα «τι προσδοκά ο επιχειρηματικός κόσμος από τη νέα κυβέρνηση».

ΣΥΝΗΘΩΣ, σε αυτές τις περιπτώσεις οι επιχειρηματίες εστιάζουν στο τρίπτυχο «Πάταξη της Γραφειοκρατίας, Χαμηλότεροι Φόροι, Σταθεροί Κανόνες Παιχνιδιού στο Επιχειρείν», που είναι και τα κύρια ζητούμενα για τη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία ώστε η χώρα να μπει σε ροή ανάπτυξης.

Ωστόσο, οι παραπάνω κρίσιμες προϋποθέσεις δεν θα ήταν λειτουργικές εάν δεν συνοδεύονταν από δομικές μεταρρυθμίσεις σε ένα άλλο κομβικό τρίπτυχο: Παιδεία, Υγεία, Ασφάλεια.

ΚΑΙ ΕΞΗΓΟΥΜΑΙ: Μία χώρα χωρίς ανταγωνιστική Παιδεία σε σχέση με τα διεθνή πρότυπα, μια χώρα που μόνη αυτή διεθνώς αρνείται τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, μια χώρα χωρίς σύνδεση του ακαδημαϊκού με τον παραγωγικό ιστό, χωρίς έρευνα για τις νέες τάσεις στην απασχόληση -που εν πολλοίς καθορίζει και το περιεχόμενο των ακαδημαϊκών σπουδών- με πανεπιστήμια κομματικοποιημένα, άντρα παρακρατικών και παραβατικών στοιχείων, με καθηγητές που υφίστανται bullying (μέχρι και ξυλοδαρμούς από φοιτητές), δεν μπορεί να διεκδικήσει ανταγωνιστικότητα και υψηλή παραγωγικότητα σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

ΓΡΑΦΕΙ Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝ. ΒΟΤΣΑΡΙΑΔΗΣ**,
Διευθύνων Σύμβουλος *Interlife*

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ δυναμικό μιας κοινωνίας οριοθετεί και το επίπεδο του επιχειρείν στην κοινωνία αυτή. Μια χώρα χωρίς πολιτισμένες συνθήκες υγείας για τους πολίτες της, με νοσοκομεία που παρουσιάζουν τριτοκοσμική εικόνα, με αμοιβές γιατρών αναξιοπρεπείς, με σύστημα περίθαλψης κρατικοδίαιτο και κρατικοκεντρικό, που δεν επιτρέπει στους πολίτες να επιλέξουν το είδος της ασφάλισης και

Αναγκαίες καθίστανται οι μεταρρυθμίσεις στο τρίπτυχο «Παιδεία, Υγεία, Ασφάλεια» ώστε η χώρα να μπει σε ροή ανάπτυξης.

την ποιότητα παροχών Υγείας που επιθυμούν, μια τέτοια χώρα υπονομεύει το αυτόνοπτο δικαίωμα του βαριά φορολογούμενου πολίτη στο υπ' αριθμόν ένα αγαθό: την αξιοπρεπή επιβίωση. Με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη συνολική παραγωγικότητα του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας αυτής.

ΜΙΑ ΧΩΡΑ, τέλος, που αδυνατεί να παρέχει συνθήκες ασφαλούς διαβίωσης στους πολίτες της, μια κοινωνία με νόμους που χαϊδεύουν τη σκληρή παραβατικότητα και αποφυλακίζουν ισοβίτες σε ακτίνα δεκαετίας, μια χώρα που ανέχεται καθημερινούς βανδαλισμούς στην ιδιωτική και επαγγελματική περιουσία.

ΜΙΑ ΧΩΡΑ που αδυνατεί να διαχειριστεί ακόμη και την εγκληματικότητα «μεσαίας κλίμακας» (διαρρήξεις και ληστείες μέρα-μεσημέρι), μια χώρα με «άβατα», υποστελεχωμένη Αστυνομία, προκλητική και γενικευμένη ατιμωρησία, αλλά και ανεξήγητη πολιτική ανοχή, δεν μπορεί να διεκδικεί ανάπτυξη, επενδύσεις, τουρισμό, διότι της λείπει ένα βασικό και αυτόνοπτο στοιχείο: Η λεγόμενη κανονικότητα. Αλλωστε, οι δείκτες παραβατικότητας και εγκληματικότητας περιλαμβάνονται στα βασικά κριτήρια όλων των μετρήσεων για το «φιλικό επενδυτικό περιβάλλον» μίας χώρας. Και οι ελληνικοί δείκτες είναι απογοητευτικοί. Παιδεία, Υγεία και Ασφάλεια ζητούν λοιπόν οι πολίτες αλλά και οι επιχειρηματίες από την επόμενη κυβέρνηση. Γιατί, χωρίς αυτά τα δομικά στοιχεία, μία κοινωνία είναι εξ ορισμού δυσλειτουργική και η οικονομία της, κατ' ακολουθίαν, ανίσχυρη.